



MESTNA OBČINA KRANJ

ŽUPAN

Slovenski trg 1, 4000 Kranj
tel. 04/ 237 31 00, fax. 04/ 237 31 06

Številka: 46401-8/96-43/03

Datum: 14.4.2009

**SVET
MESTNE OBČINE KRANJ**

Zadeva: Odgovor svetniku Evstahiju Drmoti glede Doma KS Stražišče

Na 23. seji Sveta Mestne občine Kranj dne 18.3.2009 je svetnik Evstahij Drmota izrazil bojazen, da je bila v postopku denacionalizacije v primeru Doma KS Stražišče storjena kakšna napaka in so bile zato nepremičnine neupravičeno vrnjene.

ODGOVOR:

V zvezi z morebitno ničnostjo odločbe o denacionalizaciji Doma KS Stražišče oziroma t.i. Šmartinskega doma (parc.št. 287/1 k.o. Stražišče), katerega zavezanec za vračilo v postopku denacionalizacije je bila Krajevna skupnost Stražišče, smo že odgovarjali na svetniška vprašanja dne 26.1.2007, 16.2.2007 in 13.9.2007. Vsebina odgovorov je bila sledeča:

Upravna enota Kranj je z delno odločbo št. 351-663/94-04/MJ z dne 4.6.1996 vrnila v last in posest nepremičnino parc.št. 287/1 k.o. Stražišče (Šmartinski dom). Ugotovila je, da je bila nepremičnina nacionalizirana Fari Stražišče na podlagi Zakona o agrarni reformi in kolonizaciji in v zvezi z Odločbo okrajne komisije za agrarno reformo v Kranju št. 42/46 z dne 30.5.1946, Odločbo št. 57/46 z dne 18.7.1946 in Odločbo okrajnega ljudskega odbora Kranj št. 80/49 z dne 11.1.1949. Župnijski urad Kranj – Šmartin je po odločbah o poddržavljenju, po vknjižbah na podlagi Zakona o pravnem položaju verskih skupnosti in po cerkvenem pravu, pravni naslednik Fari Stražišče.

Zavezanec za vračilo v tem postopku denacionalizacije je bila Krajevna skupnost Stražišče kot zemljiškoknjižni lastnik, zato Mestna občina Kranj v postopek ni bila vključena. Vsi spisi so bili vročeni Krajevni skupnosti Stražišče kot zavezani stranki v postopku denacionalizacije.

Upravna enota Kranj je na podlagi cenitve, ki jo je dne 30.4.1996 izdelal sodni cenilec in izvedenec g. Pavle Ješe, ugotovila tudi, da se je vrednost nepremičnine po poddržavljenju povečala za 26,98%, kar v skladu s 25. členom Zakona o denacionalizaciji ni bistveno povečanje vrednosti (povečanje ne presega 30%), zato se nepremičnina lahko vrne brez poračunavanja vrednosti. Cenitvi je priložen tudi dopis Save Kranj z dne 26.4.1996, v katerem je navedeno, da je Sava Kranj na osnovi takratnega Samoupravnega sporazuma v celoti financirala sistem toplovodnega ogrevanja objekta in sledeča dela: odcep toplovoda iz

zunanjega magistralnega toplovoda, toplotno postajo v objektu, toplovodno instalacijo z radiatorji, umetno prezračevanje glavnih prireditvenih prostorov, izdelavo obloge tal v parketu v dvorani in obloge tal iz marmorja v vhodni avli. V dopisu je navedeno tudi, da Sava Kranj sporoča te podatke z namenom, da se v vrednosti Šmartinskega doma v sedanjem stanju ne upošteva vrednost navedenih del. Po pregledu cenitve ugotavljamo, da vrednost vlaganj Save Kranj ni ocenjena in je iz cenitve zato ni možno razbrati.

Mestna občina Kranj je v aprilu in maju 2006 nudila strokovno pomoč tako Krajevni skupnosti Stražišče kot tudi iniciativnemu odboru za obnovo postopka denacionalizacije. Zahteva za obnovo postopka očitno ni bila vložena, pretekli pa so tudi vsi zastaralni roki.

Iz spisne dokumentacije organa, ki je vodil postopek denacionalizacije, je razvidno, da je bila upravičenost do denacionalizacije Šmartinskega doma v korist Župnijskega urada Kranj – Šmartin preverjena, pravno in dejansko stanje zadeve je bilo ugotovljeno.

V delni odločbi Upravne enote Kranj št. 351-663/94-04/MJ z dne 4.6.1996 je posledično navedeno, da se vrne v last in posest nepremičnina parc.št. 287/1, vpisana pri vl.št. 1673 k.o. Stražišče (Šmartinski dom). Iz spisu priloženih listin izhaja, da je bila nepremičnina nacionalizirana Fari Stražišče na podlagi Zakona o agrarni reformi in kolonizaciji in v zvezi z Odločbo okrajne komisije za agrarno reformo v Kranju št. 42/46 z dne 30.5.1946, Odločbo št. 57/46 z dne 18.7.1946 in Odločbo okrajnega ljudskega odbora Kranj št. 80/49 z dne 11.1.1949.

Po 14. členu Zakona o denacionalizaciji gre pravica do vrnitve premoženja cerkvam in drugim verskim skupnostim, njihovim ustanovam oziroma redom, ki ob uveljavitvi tega zakona delujejo na območju Republike Slovenije. Iz komentarja k navedenemu zakonu (Gospodarski vestnik Ljubljana, 2000) izhaja, da je kot vir avtonomnega prava katoliške cerkve treba upoštevati zakonik cerkvenega prava, ki je bil uveljavljen 19.5.1918 in je veljal v času podržavljenega cerkvenega premoženja, ter novi zakonik cerkvenega prava, ki je bil uveljavljen 27.11.1983.

Organ, ki je vodil postopek denacionalizacije, je tako ugotovil, da je Župnijski urad Kranj – Šmartin po odločbah o podržavljenju, po vknjižbah na podlagi Zakona o pravnem položaju verskih skupnosti in po cerkvenem pravu, pravni naslednik Fare Stražišče in kot tak tudi upravičenec do denacionalizacije.

Zavezanec za vračilo v tem postopku denacionalizacije je bila Krajevna skupnost Stražišče kot zemljiškoknjižni lastnik, zato Mestna občina Kranj v postopek ni bila vključena. Vsi spisi so bili pravilno vročeni Krajevni skupnosti Stražišče kot zavezani stranki v postopku denacionalizacije, katere predsednik je bil g. Rok Žibert.

Dosedanjim odgovorom z dne 26.1.2007 in 16.2.2007 v zvezi z denacionalizacijo Šmartinskega doma (parc.št. 287/1 k.o. Stražišče), katerega zavezanec za vračilo v postopku denacionalizacije je bila Krajevna skupnost Stražišče, je potrebno dodati sledeče:

Mestna občina Kranj je 22.5.2007 prejela elaborat sodnega izvedenca za geodezijo Željka Zlobca o evidentiranju lastništva Šmartinskega doma Stražišče v zemljiški knjigi in zemljiškem katastru. Iz elaborata je razvidno, da je leta 1905 Šmartinski dom kupil Šarec Alojzij, župnik iz Šmartna, kar je vpisano v vložni št. 391 k.o. Stražišče. V letu 1942 je lastninska pravica prešla na Koroško narodno (ljudsko) zvezo, nato pa je povojna občinska

oblast na podlagi Zakona o agrarni reformi in kolonizaciji in v zvezi z Odločbo okrajne komisije za agrarno reformo v Kranju št. 42/46 z dne 30.5.1946, Odločbo št. 57/46 z dne 18.7.1946 in Odločbo okrajnega ljudskega odbora Kranj št. 80/49 z dne 11.1.1949 razlastila Šmartinski dom Fari Stražišče.

Zemljiškoknjižni lastnik pred nacionalizacijo je bil torej župnik kot fizična oseba, premoženje pa je bilo po vojni odvzeto cerkvi kot pravni osebi. Ni znano, katere razloge je imel Okrajni ljudski odbor Kranj, da je premoženje odvzel Fari Stražišče in ne Šarec Alojziju. Eden od razlogov je verjetno dejstvo, da je po doslej znanih podatkih dom v letu 1929 zgradila cerkev skupaj s krajani na zemljišču, ki je bilo last župnika.

Na enak način je bilo nacionalizirano tudi zemljišče parc.št. 288/1 k.o. Stražišče, katerega zavezanec za vračilo v postopku denacionalizacije je bila Mestna občina Kranj. Mestna občina Kranj se je v postopku opredelila, da ne nasprotuje vračilu v naravi, če je to možno, ugotavljanje pravnega in dejanskega stanja zadeve pa je prepustila organu, ki je vodil postopek, in ki je za to tudi pristojen. Z delno odločbo Upravne enote Kranj št. 351-663/94-04/MJ z dne 12.7.1996 (Šmartinski dom je bil vrnjen 4.6.1996) je bilo odločeno, da se navedeno zemljišče vrne v last in posest, iz obrazložitve pa je razvidno, da je upravni organ pregledal priložene listine in ugotovil, da dokazujejo utemeljenost zahtevka.

Razloge, ki jih je imel takratni Okrajni ljudski odbor Kranj za to, da je premoženje odvzel Fari Stražišče in ne Šarec Alojziju, je po šestih desetletjih praktično nemogoče v celoti raziskati, zato je tudi rezultat ugotavljanja ničnosti odločb iz leta 1946 in 1949 močno vprašljiv. Mestna občina Kranj je zato pridobila mnenje oziroma oceno pravnih možnosti odvetnika Damijana Pavlina z dne 7.9.2007, iz katerega je razvidno, da so možnosti za uspeh dejansko majhne, čeprav tudi ne povsem izključene. Glede na stroške, ki bi nastali s takšnim postopkom, Mestna občina Kranj zaenkrat ne namerava sprožiti postopka ugotavljanja ničnosti odločb o nacionalizaciji.

Pripravila:

Polona Tavčar Korenčan, univ.dipl.org.

TATJANA HUDOBIVNIK, univ.dipl.prav.
Vodja Oddelka za splošne zadeve



DAMIJAN PERNE, dr.med.spec.psih.

Župan
Mestne občine Kranj